

Bilag 2.

Kort redegørelse for det grønlandske laksefiskeris indflydelse på laksebestandene.

Spørgsmålet om det grønlandske laksefiskeris indflydelse på laksebestanden og dermed fiskeriet såvel ved Grønland som specielt i de lande, hvorfra grønlandslaksen stammer, er et vanskeligt spørgsmål at besvare, idet der i problemstillingen indgår en mængde faktorer, hvoraf nogle af de vigtigste endnu ikke kendes med tilstrækkelig nøjagtighed. Videnskabsmændene har da også i deres rapporter understreget, at de for nogle af faktorerne må operere med antagelser om øvre og nedre grænser. Det skal nævnes, at en af disse afgørende faktorer, som er dårlig kendt, er den naturlige dødelighed, som laksen er udsat for mellem det tidspunkt, hvor den optræder ved Grønland, og det tidspunkt (normalt det følgende år), hvor den eventuelt ville vende tilbage til oprindelsesland. Det er klart, at hvis den naturlige dødelighed er meget stor, så at en betragtelig del af laksene alligevel ville gå tabt, så er grønlandsfiskeriets indflydelse meget lille. Modsat: Hvis mange laks vender hjem eller ville vende hjem, hvis de ikke blev fanget ved Grønland, så er laksebestanden i de lande, hvortil laksen vil returnere, stærkere afhængig af grønlandsfiskeriets omfang, og i dette tilfælde tager grønlandsfiskeriet altså en del laks, som ellers ville være kommet fiskerierne i oprindelseslandene til gode.

Det vides, at i al fald nogle laks vender tilbage fra Grønland til Nordamerika og Europa. Det håbes, at det internationale mærkningsforsøg med laks ved Grønland gennemført her i efteråret 1972 vil belyse spørgsmålet yderligere i løbet af et par år. Men foreløbig må videnskabsmændene altså operere med vide grænser for forskellige faktorer. I de videnskabelige rapporter til de internationale fiskerikommissioner kan man

dog finde visse angivelser af grønlandsfiskeriets indflydelse.

Det må først siges, at man ikke for øjeblikket er i stand til at vurdere indflydelsen separat på enkelte lande endside elvsystemer, men det vides, at indflydelsen kan være højst forskellig selv indenfor et enkelt lands elvsystemer. Dette er indenfor det sidste års tid blevet vist specielt fra canadisk side med data fra den betydeligste canadiske lakseflod Miramichi. Der er for dette flodsystem påvist en nedgang i antallet af store gydelaks, der har tilbragt to eller flere år i havet, en nedgang, som har været siden 1960, og som sammen med en nedgang også af yngre gydelaks (siden 1965) nu har bragt den samlede bestand af gydelaks i dette elvsystem ned under det optimale niveau, og altså formentlig har ført til nedsat yngelproduktion i området. Skønt nedgangen som nævnt er startet, før grønlandsfiskeriet blev af væsentligt omfang, så siger den sidste videnskabelige rapport, at grønlandsfiskeriet muligvis har været medvirkende til de seneste års nedgang. Dette sagt på baggrund af, at laks fra Miramichi vides at bidrage til grønlandsbestanden i forholdsvis høj grad sammenlignet med visse andre canadiske laksefloder. Det er iøvrigt på baggrund af disse data fra Miramichi, at Canada sidste år indførte strenge restriktioner mod laksefiskeri i dette område. Videnskabsmændene vurderer for øjeblikket, at et grønlandsfiskeri på 2000 tons om året betyder, at den samlede nordamerikanskeuropæiske bestand af laks det følgende år er et sted mellem 1100 og 2700 tons mindre, end den ville have været, såfremt der ikke var fanget laks ved Grønland. Da man i de forskellige lande jo ikke fisker 100 pct. af bestanden, så betyder et